Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

21 март 2024 година*

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Сближаване на законодателствата в областта на здравеопазването — Ветеринарно-санитарни правила — Ветеринарни проверки — Продукти от животински произход, внасяни от Китай — Забрана за внос — Решение 2002/994/ЕО — Освобождаване за определени продукти — Част I от приложението — Рибни продукти — Понятие — Рибено масло — Продукти, предназначени за храна на животни — Валидност“

По дело C-7/23

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Raad van State (Държавен съвет, Белгия) с акт от 22 декември 2022 г., постъпил в Съда на 10 януари 2023 г., в рамките на производство по дело

Marvesa Rotterdam NV

срещу

Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV),

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: N. Wahl (докладчик), изпълняващ функцията на председател на седми състав, J. Passer и M. L. Arastey Sahún, съдии,

генерален адвокат: L. Medina,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Marvesa Rotterdam NV, от S. Feyen, advocaat, C. Louski, адвокат, и J. Mosselmans, advocaat,

– за Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV), от R. Depla, advocaat,

* Език на производството: нидерландски.

– за белгийското правителство, от S. Baeyens, P. Cottin и C. Pochet, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от B. Hofstötter и M. ter Haar, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването и валидността на част I от приложението към Решение 2002/994/ЕО на Комисията от 20 декември 2002 година относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай (ОВ L 348, 2002 г., стр. 154; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 45, стр. 283), изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1068 на Комисията от 1 юли 2015 г. (ОВ L 174, 2015 г., стр. 30) (наричано по-нататък „Решение 2002/994“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Marvesa Rotterdam NV (наричано по-нататък „Marvesa“) и Federaal Agentschap voor de veiligheid van de Voedselketen (FAVV) (Федералната агенция за безопасност на храните в хранителната верига (AFSCA), Белгия) във връзка със законосъобразността на две решения на последната, с които се отказва вносът на рибено масло от Китай, предназначено за храна на животни.

Правна уредба

Директива 97/78/ЕО

3 Член 2, параграф 2, буква а) от Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 година за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни (ОВ L 24, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 23, стр. 156), изменена с член 58 от поправката на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 191, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216) (наричана по-нататък „Директива 97/78“), определя понятието „продукти“ по следния начин:

„В допълнение:

а) „продукти“ са продуктите от животински произход, посочени в Директиви 89/662/ЕИО [на Съвета от 11 декември 1989 година относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (ОВ L 395, 1989 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 7, стр. 202)] и 90/425/ ЕИО [на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и

зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, 1990 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53)], в Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 [година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека (ОВ L 273, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 113)], в Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 [година за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (ОВ L 18, 2003 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 46, стр. 53)] и в Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 [година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 2004 г., стр. 206; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132)]; включват се също и растителните продукти, посочени в член 19“.

4 Член 22, параграф 1 от Директива 97/78 предвижда:

„Ако на територията на трета страна болест, посочена в Директива 82/894/ЕИО на Съвета от 21 декември 1982 [година относно] обявяване на болести[те] по животните в рамките на Общността [(ОВ L 378, 1982 г., стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 4, стр. 141)], зооноза или друга болест или всякакво друго явление или обстоятелство, които могат да се окажат сериозна заплаха за здравето на животните или обществено здраве, се прояви или разпространи или ако някаква друго сериозно съображение, свързано [с ветеринарно-санитарни правила] или [опазване на] общественото здраве налага това, по-специално с оглед на установеното от нейните ветеринарни експерти или от извършените проверки на граничния инспекционен пункт, [Европейската комисия], като действа по своя инициатива или по молба на държава членка, предприема незабавно една от следните мерки в зависимост от сериозността на ситуацията:

– спира вноса от [цялата или част от] засегнат[ата] трет[а] стран[а] и, където е целесъобразно, от трети страни, през които стоката е преминала транзитно,

– въвежда специални изисквания по отношение на продуктите, произхождащи от [цялата] или част от [засегнатата] трет[а] стран[а],

– съставя въз основа на действително установеното изисквания за подходящите проверки, които могат да включват в частност изследване на риска за общественото здраве и здравето на животните, и в зависимост от резултатите от тези проверки да увеличи честотата на физическите проверки“.

5 Директива 97/78 е отменена и заменена с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на

Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 2017 г., стр. 1).

Решение 2002/994

6 Съображения 1 и 4 от Решение 2002/994 гласят следното:

„(1) Съгласно Директива 97/78[…] трябва да се приемат необходимите мерки относно вноса на някои продукти от трети страни, когато се появи или разпространи каквато и да е причина, която може да представлява сериозен риск за здравето на хората и животните.

[…]

(4) След откриването на хлорамфеникол в някои продукти от аквакултури и рибни продукти, внесени от Китай, Комисията прие Решение 2001/699/ЕО от 9 септември 2001 г. относно някои протекционни мерки по отношение на някои рибни продукти и продукти от аквакултури, предназначени за консумация от човека и с произход от Китай и Виетнам [(ОВ L 251, 2001 г., стр. 11)], изменено с Решение 2002/770/ЕО [на Комисията от 2 октомври 2002 година за изменение на Решение 2001/699/ЕО и за отмяна на Решение 2002/250/ЕО с цел отмяна на защитните мерки по отношение на някои рибни продукти и продукти от аквакултури, внасяни от Виетнам (ОВ L 265, 2002 г., стр. 16)]. След недостатъците, идентифицирани по време на инспекционно посещение в Китай, по отношение на разпоредбите за [ветеринарно-санитарните правила] и системата за контрол на остатъци в живи животни и животински продукти, Комисията прие Решение 2002/69/ЕО от 30 януари 2002 г. относно [някои защитни мерки по отношение на] продуктите от животински произход, внасяни от Китай [(ОВ L 30, 2002 г., стр. 50)], последно изменено с Решение 2002/933/ЕО на Комисията [от 28 ноември 2002 година за изменение на Решение № 2002/69/ЕО относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай (ОВ L 324, 2002 г., стр. 71)]“.

7 Член 1 от Решение 2002/994 има следния текст:

„Настоящото решение се прилага за всички продукти от животински произход, внасяни от Китай и предназначени за консумация от човека или за храна на животни“.

8 Член 2 от това решение гласи:

„1. Държавите членки забраняват вноса на продуктите, посочени в член 1.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки разрешават вноса на продуктите, изброени в приложението към настоящото решение, в съответствие със специфичните условия за здравето на животните и за общественото здраве, приложими за съответните продукти и в съответствие с член 3 в случай на продукти, изброени в част II от приложението“.

9 Съгласно част I от приложението към посоченото решение:

„Списък на продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека или за храна на животните, чийто внос е разрешен в [Европейския съюз] без удостоверението, предвидено в член 3:

– Рибни продукти, с изключение на:

  – получените от аквакултури,

  – белени и/или преработени скариди,

  – общоразпространения речен рак от вида Procambrus clarki, уловен в естествени сладки води чрез риболовни действия;

– желатин;

– храните за домашни любимци съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета [от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 2009 г., стр. 1)],

– вещества, използвани като добавки в храните съгласно Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета [от 16 декември 2008 година относно добавките в храните (ОВ L 354, 2008 г., стр. 16)],

[…]“.

Регламент (ЕО) № 853/2004

10 Член 2 от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 2004г., стр. 55, и поправка в ОВ, L 226, 2004 г. стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71)., гласи:

„За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. определенията, дадени в Регламент (ЕО) № 178/2002 [на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 91)];

[…]“.

11 Точка 3.1 от приложение I към Регламент № 853/2004 предвижда:

„Рибни продукти“ са всички морски или сладководни животни (с изключение на живите двучерупчести мекотели, живите бодлокожи, живите мантийни и живите морски коремоноги както и всички бозайници, влечуги и жаби) както дивите така и отглежданите в стопанства, включително и всички ядивни форми, части и продукти от такива животни“.

Регламент (ЕО) № 854/2004

12 Член 2, параграф 2, буква г) от Регламент № 854/2004 предвижда:

„Прилагат се при необходимост и определенията, дадени в следните регламенти:

[…]

г) Регламент № 853/2004“.

13 Регламент № 854/2004 е отменен и заменен с Регламент 2017/625.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

14 Marvesa е установено в Нидерландия дружество, което внася рибено масло с произход от Китай в рамките на своята дейност по продажба на едро и дистрибуция на рибено масло, предназначено за храна на животни.

15 На 5 и 25 януари 2018 г. китайските гранични власти издават здравни сертификати за транспортиране до Белгия на първа партида от 258 470 килограма (kg) и втора партида от 261 674 kg рибено масло, предназначено за храна на животни, с произход от Китай.

16 На 23 февруари 2018 г. компетентният белгийски граничен инспекционен пункт отказва да допусне да бъдат внесени в Съюза контейнери, превозващи посочените партиди рибено масло.

17 След размяна на писма между AFSCA и Marvesa относно посочения отказ за внос и след изслушване на последното, AFSCA потвърждава отказа за внос в Белгия на посочените партиди рибено масло с две окончателни решения от 20 и 24 април 2018 г.

18 В тези две решения AFSCA посочва, че разглежданото рибено масло е „забранен продукт“ с обозначението „няма разрешение за влизане от Китай (защитни мерки 2002/994/ЕО)“.

19 Marvesa оспорва посочените решения пред Raad van State (Държавен съвет, Белгия), който е запитващата юрисдикция. Marvesa поддържа, че те нарушават членове 1 и 2 от Решение 2002/994, като в това отношение изтъква, че рибеното масло, предназначено за храна на животни, отговаря на определението за „рибни продукти“ по смисъла на част I от приложението към последното решение, така че вносът на този продукт бил разрешен в съответствие с член 2, параграф 2 от посоченото решение.

20 Според Marvesa понятието „рибни продукти“ включва както рибни продукти, предназначени за консумация от човека, така и рибни продукти, предназначени за храна на животни. Следователно това понятие включвало рибеното масло, предназначено за храна на животни. В това отношение Marvesa се основава на определението на понятието „рибни продукти“, съдържащо се в други актове от правото на Съюза, които счита за релевантни, на текста на приложението към Решение 2002/994, както и на контекста и целта на това решение. Marvesa отбелязва също, че тълкуването на това понятие, съгласно което то включва само продукти, предназначени за консумация от човека, би довело до „безпрецедентно“ положение, при което рибеното масло, предназначено за храна на животни, би било подчинено на по-строг режим от рибеното масло, предназначено за консумация от човека.

21 От своя страна AFSCA поддържа, че понятието „рибни продукти“ по смисъла на част I от приложението към Решение 2002/994 се отнася само до рибните продукти, предназначени за консумация от човека. Наред с други доводи AFSCA посочва, че правото на Съюза прави разграничение между продукти, предназначени за консумация от човека, и продукти, предназначени за храна на животни. Той припомня и преценката на Комисията, съдържаща се в протокола от срещата от 9 април 2018 г. на „Expert Group on veterinary import controls“ (Експертна група в областта на контрола на вноса на ветеринарни продукти), според която приложимата понастоящем правна уредба на Съюза не разрешава вноса на рибено масло с китайски произход, предназначено за храна на животни.

22 Запитващата юрисдикция счита, че законосъобразността на двете разглеждани решения зависи от тълкуването на понятието „рибни продукти“, съдържащо се в приложението към Решение 2002/994, и че тълкуването на AFSCA би могло да доведе до различно третиране на вноса на рибено масло в зависимост от това дали то е предназначено за консумация от човека или е предназначено за консумация от животни.

23 При тези обстоятелства Raad van State (Държавен съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли част I от приложението към Решение 2002/994[…], да се тълкува в смисъл, че понятието „рибни продукти“ обхваща както продукти, предназначени за консумация от човека, така и продукти, предназначени за консумация от животни, и че следователно рибеното масло, предназначено за храна на животни, може да се приеме за „рибен продукт“ по смисъла на горепосоченото приложение?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос, нарушава ли част I от приложението към Решение 2002/994[…], член 22, параграф 1 от Директива 97/78[…], евентуално във връзка с член 1 от Протокол № 2, [приложен] към Договора за функциониране на ЕС, за прилагане на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, като предвижда, че рибните продукти с произход от Китай, предназначени за консумация от човека, са освободени от забраната за внос съгласно член 2 от горепосоченото Решение 2002/994/ЕО, докато за рибните продукти с произход от Китай, предназначени за консумация от животни, се прилага тази забрана за внос?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

24 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали част I от приложението към Решение 2002/994 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „рибни продукти“ обхваща продуктите, предназначени за консумация от човека, както и продуктите, предназначени за храна на животни, и следователно дали рибеното масло, предназначено за храна на животни, е „рибен продукт“ по смисъла на това приложение.

25 В самото начало е важно да се припомни, че като се основава на сериозно съображение, свързано с ветеринарно-санитарни правила или опазване на общественото здраве, по силата на член 22, параграф 1 от Директива 97/78 Комисията може да приема мерки относно вноса от трета държава, като например спиране на вноса, определяне на специални условия, налагане на подходящи проверки или увеличаване на честотата на физическите проверки.

26 От съображение 4 от Решение 2002/994 е видно, че мерки от такова естество са приети след установяването на наличието на хлорамфеникол в продукти от аквакултури и рибни продукти, внесени от Китай, и след като инспекционно посещение в тази страна разкрива недостатъци по отношение на разпоредбите на ветеринарно-санитарните правила и системата за контрол на остатъци в живи животни и животински продукти. Така с Решение 2001/699 и Решение 2002/69 Комисията най-напред забранява вноса на скариди с произход или идващи от Китай и Виетнам, а след това забранява вноса на всички продукти от животински произход, внасяни от Китай и предназначени за консумация от човека или за храна на животни, с изключение на някои продукти от животински произход, ясно идентифицирани, като рибни продукти, които са уловени, замразени и опаковани в окончателната им опаковка в морето и се разтоварват директно на територията на Съюза.

27 След преразглеждането на тези мерки и предвид положителните резултати от проверките, извършени от държавите членки, и информацията, предоставена от китайските власти, Комисията приема Решение 2002/994, тъй като счита, че разпоредбите на Решение 2002/69 следва да бъдат актуализирани и консолидирани, а Решения 2001/699 и 2002/69 — отменени.

28 Съгласно член 1 и член 2, параграф 1 от Решение 2002/994 държавите членки забраняват вноса на продукти от животински произход, внасяни от Китай и предназначени за консумация от човека или за храна на животни. Съгласно член 2, параграф 2 от това решение обаче чрез дерогация от забраната, предвидена в този член 2, параграф 1, държавите членки разрешават вноса на продуктите, изброени в приложението към посоченото решение.

29 Макар рибните продукти да са сред продуктите от животински произход, изброени в това приложение, Решение 2002/994, и по-специално част I от посоченото приложение, обаче не определят понятието „рибни продукти“ и не уточняват също така дали това понятие обхваща както продуктите, предназначени за консумация от човека, така и продуктите, предназначени за храна на животни.

30 Следователно, за да се определят смисълът и обхватът на част I от приложението към Решение 2002/994 и на съдържащото се в това приложение понятие „рибни продукти“, съгласно постоянната съдебна практика следва да се вземе предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 27 октомври 2022 г., Orthomol, C-418/21, EU:C:2022:831, т. 24 и цитираната съдебна практика).

31 На първо място, вярно е, че съгласно текста на член 1 от Решение 2002/994 и на част I от приложението към това решение както посоченото решение, така и това приложение се прилагат за всички продукти от животински произход, внасяни от Китай и предназначени за консумация от човека или за храна на животни.

32 Това обстоятелство обаче не означава, че всички продукти, идентифицирани и изброени в посоченото приложение, непременно са предназначени за консумация от човека и за храна на животни.

33 Всъщност, от една страна, член 1 от Решение 2002/994 и част I от приложението към това решение се отнасят алтернативно до продуктите, предназначени за консумация от човека или за храна на животни. От друга страна, някои от посочените в това приложение продукти могат поради естеството си да бъдат предназначени само за консумация от човека или само за храна на животни. Това се отнася по-специално за храните за домашни любимци, които са посочени в споменатото приложение.

34 От това следва, че противно на поддържаното от Marvesa, от приложното поле на Решение 2002/994 не може да се направи извод, че понятието „рибни продукти“, посочено в приложението към това решение, задължително обхваща рибните продукти, предназначени за консумация от човека и рибните продукти, предназначени за храна на животни.

35 На второ място, що се отнася до контекста и правната рамка, в които се вписва Решение 2002/994, следва да се припомни, че предвид изискванията за единност и съгласуваност на правния ред на Съюза употребените в приетите в дадена област актове понятия трябва да имат едно и също значение (решение от 19 ноември 2020 г., 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, т. 42).

36 В това отношение е важно да се подчертае, че в рамките на правната уредба относно продуктите от животински произход законодателят прави разграничение между продуктите, предназначени за консумация от човека, и продуктите, предназначени за храна на животни. Тези две категории продукти попадат в обхвата на правни рамки, които се различават, тъй като са създадени с оглед на специфичните характеристики на всяка от тези категории продукти.

37 Освен това Директива 97/78, на която се основава Решение 2002/994, определя в член 2, параграф 2, буква а) понятието „продукти“, като препраща към други актове от правото на Съюза. Тя се позовава по-специално на Регламент № 854/2004, който препраща в член 2, параграф 2, буква г) към Регламент № 853/2004, който определя понятието „рибни продукти“ в точка 3.1 от приложение I към него.

38 Регламент № 853/2004 и Регламент № 854/2004 обаче по дефиниция се прилагат само за продуктите, предназначени за консумация от човека.

39 Всъщност, от една страна, Регламент № 854/2004 се отнася до продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека.

40 От друга страна, Регламент № 853/2004 определя хигиенните правила за храните от животински произход. Регламент № 178/2002 обаче, чиито определения съгласно член 2, параграф 1 от Регламент № 853/2004 са приложими за целите на последния регламент, определя в член 2 от него понятието „храни“ като „всяко вещество или продукт, независимо дали е преработен или не, частично преработен или непреработен, който е предназначен за или основателно се очаква да бъде приеман от хора“.

41 От това следва, че в рамките на правната уредба относно продуктите от животински произход, към която спада Решение 2002/994, понятието „рибни продукти“ се отнася само до продуктите, предназначени за консумация от човека.

42 Ето защо при липсата на указание в обратен смисъл в Решение 2002/994 понятието „рибни продукти“ трябва, с оглед на съгласуваност, да има същото значение както в това решение, така и в тази по-обща рамка.

43 На трето място, подобен подход се потвърждава от преследваната с Решение 2002/994 цел.

44 Както припомня Комисията в съображение 1 от това решение, Директива 97/78 позволява да се приемат необходимите мерки относно вноса на някои продукти от трети страни, когато се появи или разпространи каквато и да е причина, която може да представлява сериозен риск за здравето на животните или хората.

45 Такива мерки обаче зависят, от една страна, от естеството и предназначението на продуктите, за които се отнасят, и от друга страна, от специфичните рискове за здравето на хората или на животните, които тези продукти пораждат.

46 Що се отнася по-специално до разглежданата в главното производство забрана за внос, въведените с Решение 2002/994 защитни мерки и евентуалното облекчаване на тези мерки с решението за разрешаване на вноса на някои продукти от животински произход зависят, както подчертава Комисията, от информацията и гаранциите, предоставени от китайските власти, и евентуално от резултатите от извършените от експертите на Съюза проверки на място.

47 Тази информация и тези проверки са специфични за продукта, чиято забрана за внос се преразглежда, и за риска за здравето на хората или за здравето на животните, който така оценяваният продукт поражда.

48 Следователно информацията и проверките, свързани с рибеното масло, предназначено за консумация от човека, не са релевантни за преценката на рисковете, породени от рибеното масло, предназначено за храна на животни.

49 В настоящия случай, тъй като понятието „рибни продукти“ се отнася само до продуктите, предназначени за консумация от човека, информацията и проверките, на които Комисията е основала преценката си на риска, породен от тези продукти, са били предназначени да оценят рисковете за здравето на хората, а не рисковете за здравето на животните.

50 От това следва, че понятието „рибни продукти“ по смисъла на Решение 2002/994 се отнася само до продуктите, предназначени за консумация от човека.

51 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че част I от приложението към Решение 2002/994 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „рибни продукти“ обхваща продуктите, предназначени за консумация от човека, а не продуктите, предназначени за храна на животни, и че следователно рибеното масло, предназначено за храна на животни, не е „рибен продукт“ по смисъла на това приложение.

По втория въпрос

52 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да прецени, при отрицателен отговор на първия въпрос, валидността на част I от приложението към Решение 2002/994 с оглед на член 22, параграф 1 от Директива 97/78, евентуално във връзка с член 1 от Протокол № 2, приложен към Договора за функциониране на ЕС, относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.

53 От акта за преюдициално запитване е видно, че Marvesa поддържа пред запитващата юрисдикция, че различно третиране на рибеното масло, предназначено за консумация от човека, и на рибеното масло, предназначено за храна на животни, не е обосновано и че подобна разлика в третирането поражда съмнения относно валидността на Решение 2002/994 с оглед на неговото правно основание и на принципа на пропорционалност.

54 Както Съдът вече припомни в точка 25 от настоящото решение, по силата на член 22, параграф 1 от Директива 97/78 Комисията е можела като се основава на сериозно съображение, свързано с ветеринарно-санитарни правила или опазване на общественото здраве, да приеме мерки срещу вноса от трета държава, като например спиране на вноса, определяне на специални условия, налагане на подходящи проверки или увеличаване на честотата на физическите проверки.

55 Така тази разпоредба изисква приетите от Комисията мерки да имат за цел опазването на здравето на хората или на животните и да са съобразени със „сериозността на ситуацията“. Следователно, за да направи това, Комисията трябва да основе подобни мерки на преценка, характерна за всеки продукт, който е предмет на посочените мерки.

56 Следователно посочената разпоредба предполага приемането на различни мерки, характерни за всеки от посочените продукти и за риска, който той поражда за здравето на човека или на животните.

57 В настоящия случай обаче, както вече е подчертал Съдът в рамките на отговора на първия въпрос, продуктите, предназначени за консумация от човека, и продуктите, предназначени за консумация, различна от консумацията от човека, са различни. Следователно оценката на риска, породен от всяка от тези категории продукти, трябва да се различава, за да се идентифицират и определят за всяка от тези категории рискът за здравето на животните или за здравето на човека, сериозността на ситуацията и мерките, необходими за неговото отстраняване.

58 Така предвид разликите между продуктите, предназначени за консумация от човека, и продуктите, предназначени за храна на животни, разликата в третирането, въведена с Решение 2002/994 между рибеното масло, предназначено за консумация от човека, и рибеното масло, предназначено за храна на животни, не противоречи на член 22, параграф 1 от Директива 97/78.

59 В този контекст забраната за внос на рибено масло, предназначено за храна на животни, не нарушава и принципа на пропорционалност. Всъщност обстоятелството, че вносът на този продукт е забранен, докато вносът на рибено масло, предназначено за консумация от човека, е разрешен, не означава само по себе си, че такава забрана надхвърля необходимото за опазване на здравето на хората и здравето на животните.

60 С оглед на всички изложени по-горе съображения се налага изводът, че при разглеждането на втория въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на част I от приложението към Решение 2002/994.

По съдебните разноски

61 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

1) Част I от приложението към Решение 2002/994/ЕО на Комисията от 20 декември 2002 година относно някои защитни мерки по отношение на продукти от животински произход, внасяни от Китай, изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2015/1068 на Комисията от 1 юли 2015 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че

понятието „рибни продукти“ обхваща продуктите, предназначени за консумация от човека, а не продуктите, предназначени за храна на животни, и че следователно рибеното масло, предназначено за храна на животни, не е „рибен продукт“ по смисъла на това приложение.

2) При разглеждането на втория въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на част I от приложението към Решение 2002/994, изменено с Решение за изпълнение 2015/1068.

Подписи